07/01/2020

Τα Άγια Θεοφάνεια στην Κωνσταντινούπολη

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Οικουμενικός Πατριάρχης: Εις το σταυροαναστάσιμον Φανάριον φυλάσσομεν την ακοίμητον κανδήλαν, την οποίαν εφύλαξαν οι Πατέρες μας αεί λάμπουσαν και φωταυγή

Με μεγαλοπρέπεια ο εορτασμός των Θεοφανείων στο Φανάρι

Γιορτάστηκαν και φέτος τα Άγια Θεοφάνεια στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, τη Δευτέρα, 6 Ιανουαρίου με πλήθος κόσμου να βρίσκεται στον Ιερό Ναό του αγίου Γεωργίου στο Φανάρι.

Ο Παναγιώτατος, μετά τον Όρθρο, κατά τον οποίο χοροστάτησε, τέλεσε τον Μεγάλο Αγιασμό, και στη συνέχεια προέστη της Θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων των Μητροπολιτών Φιλαδελφείας Μελίτωνος, Μύρων Χρυσοστόμου, Λβιβ Μακαρίου, Ικονίου Θεολήπτου, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου Στεφάνου, Κυρηνείας Χρυσοστόμου, Κυδωνιών Αθηναγόρα και Αδριανουπόλεως Αμφιλοχίου.

Κατά τη διάρκειά της τέλεσε την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του διακόνου Γεωργίου Χριστοδούλου, κληρικού της Εκκλησίας της Κύπρου και εκπαιδευτικού.

Πριν από τη χειροτονία, ο Παναγιώτατος, απηύθυνε πατρικούς λόγους προς τον π.Γεώργιο.

“Εν τη εκπάγλω φωτοχυσία του επιφανέντος Θεού, του «Φωτός εκ Φωτός», εν πληθούση Εκκλησία εις τον Πάνσεπτον Πατριαρχικόν Ναόν του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, τελούμεν σήμερον την εις πρεσβύτερον χειροτονίαν σου. Είσαι σαρξ εκ της σαρκός της Μεγαλονήσου, γόνος της ιστορικής Καρπασίας, αφοσιωμένον και ευσεβόφρον τέκνον της Εκκλησίας της Κύπρου, χειροτονηθείς πρότριτα εις διάκονον υπό του Μακαριωτάτου αδελφού Αρχιεπισκόπου Κύπρου κυρίου Χρυσοστόμου”, είπε ο Πατριάρχης και σε άλλο σημείο της ομιλίας του επισήμανε: “Σήμερον λαμβάνεις την χάριν του δευτέρου βαθμού της ιερωσύνης σου, διάκονε Γεώργιε, διά να δίδης την καλήν μαρτυρίαν της Ορθοδόξου πίστεως, της ελπίδος και της αγάπης, εις τον χριστιανικόν ευρωπαικόν νότον, εις την Μεγαλόνησον Κύπρον, και δη εις το σέβασμα και πανίερον προσκύνημα του Αποστόλου Ανδρέου, το οποίον θυσιαστικώς διακονεί από το 1958

ο πατήρ Ζαχαρίας, παρών και συμπανηγυρίζων και συλλειτουργών σήμερον εν Φαναρίω”.

“Η Εκκλησία της Κύπρου ανήκει εις την χορείαν των αρχαίων Εκκλησιών, με εσωτερικήν διοικητικήν αυτοτέλειαν αναγνωρισμένην υπό της Γ΄ εν Εφέσω Οικουμενικής Συνόδου (Κανών Η΄). Είναι προνόμιον διά σε, το ότι ανήκεις εις την παλαίφατον ταύτην Εκκλησίαν, η οποία διακρίνεται τόσον διά την ακλόνητον πιστότητά της εις την Ορθόδοξον παράδοσιν, όσον και διά το ενδιαφέρον και την μέριμνάν της διά τον κόσμον και την ιστορίαν, αεί δίδουσα τον καλόν αγώνα διά την προάσπισιν των Οσίων και Ιερών του Γένους.

Εις το βορειότατον άκρον της Μεγαλονήσου, εκεί όπου θα φυλάττης τον τόπον και τον τρόπον του βίου της εν Χριστώ ελευθερίας, θα βιώσης έντονον την παρουσίαν του διαφορετικού. Πάντοτε υπήρχον διαφορετικαί θρησκείαι, διαφορετικοί πολιτισμοί. Η μεγάλη πρόκλησις της εποχής μας είναι ο τονισμός της ιδιαιτερότητος μετ᾽ ιδιαιτέρας εμφάσεως και η συμβίωσις των διαφορετικών εις τας συγχρόνους πολυπολιτισμικάς κοινωνίας. Το γεγονός της εγγύτητος των διαφορετικών καλεί ημάς, αφ᾽ ενός εις δημιουργικήν συνάντησιν και εις καλλιτέραν γνώσιν του άλλου, αφ᾽ ετέρου δε επιβάλλει συνεπεστέραν ενασχόλησιν και καλλιέργειαν της ημετέρας ταυτότητος και του πολιτισμού μας”.

Στη συνέχεια ο Οικουμενικός Πατριάρχης συμβούλεψε τον π.Γεώργιο:

“Θα διακονής την Εκκλησίαν του Χριστού μέσα εις ένα χώρον με ιδιαιτερότητας και απαιτήσεις, με τα προβλήματά του, αλλά και τας πολλάς ευκαιρίας διά μαρτυρίαν και προσφοράν, πάντοτε με «αγάπην εκ καθαράς καρδίας» (Α΄ Τιμ. α΄, 5), διηνεκώς ως «Θεού συνεργός», του θέλοντος «πάντας ανθρώπους σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» (Α΄ Τιμ. β΄, 4). Και θα συναντάς ανθρώπους, οι οποίοι δεν ανήκουν μεν εις την Εκκλησίαν, όμως είναι άνθρωποι θεοφοβούμενοι, ευσεβείς και σέβονται τα προσκυνήματα και τας παραδόσεις μας.

Να κρατής ανημμένην την κανδήλαν εις το ιερόν ενδιαίτημα του Αποστόλου Ανδρέου, το οποίον θα φυλάσσης και θα διακονής εις το υπόλοιπον της ζωής σου, όπως και ημείς εδώ εις το σταυροαναστάσιμον Φανάριον φυλάσσομεν την ακοίμητον κανδήλαν ύπερθεν του Συνθρόνου, την οποίαν εφύλαξαν οι Πατέρες μας αεί λάμπουσαν και φωταυγή, και θα φυλάσσουν και αι επερχόμεναι γενεαί των Ρωμιών. Θα προσεύχεσαι αδιαλείπτως, όχι εις ένα Θεόν απρόσωπον και «ακίνητον», θεώμενον εκ του μακρόθεν τας περιπετείας του ανθρώπου, αλλά εις τον φιλάνθρωπον Θεόν, τον αεί «υπέρ ημών», ο οποίος ευρίσκεται πλησιέστερον εις ημάς, από όσον ημείς οι ίδιοι εις τον εαυτόν μας.

Η Εκκλησία καλείται εις κάθε εποχήν και υπό πάσαν περίστασιν να είναι «ο κόσμος του κόσμου» (Ωριγένης, ΒΕΠΕΣ 12, 63), η «ωραιοθείσα αγάπη» (Άσμα Ασμάτων ζ΄, 7). Ο ιερεύς τελεί την Θείαν Ευχαριστίαν με αναφοράν πάντοτε εις τον Επίσκοπόν του, προσλαμβάνων τα πάντα εν ευχαριστία εκ του Θεού και αναφέρων τα πάντα ευχαριστιακώς εις τον Κύριον. Εις την Θείαν Ευχαριστίαν συμπυκνούται η θεανδρική υπόστασις της Εκκλησίας. Από αυτήν τρέφεται σύνολος η εκκλησιαστική ζωή, εν αυτή αναδεικνύεται ο εσχατολογικός και δοξολογικός χαρακτήρ και προσανατολισμός της”.

Ο Παναγιώτατος επεσήμανε ότι η λιπαρά μόρφωση και η παιδεία του π.Γεωργίου, ως θεολόγου και ερευνητού, η ωριμότητα και η σεμνότητά του, η εργατικότητά του και ο ένθεος ζήλος του, η αγάπη του για την Κύπρο, εγγυώνται θεάρεστη και καρποφόρα διακονία.

“Σήμερον που οι περισσότεροι άνθρωποι ενδιαφέρονται πρωτίστως διά το «αγαπημένον εγώ», διά την αυτοπραγμάτωσιν, όχι εν τη εννοία του πνευματικού προορισμού του ανθρώπου, αλλά της ικανοποιήσεως των ατομικών αναγκών, η οποία συμπορεύεται με το διάχυτον «υπαρξιακόν κενόν», με το λεγόμενον «τέλος της αιδούς» και την ηθικήν αναρχίαν, με την ταύτισιν της θυσιαστικής αγάπης και της ταπεινοφροσύνης με αδυναμίαν και δουλικότητα, εσύ επιλέγεις το «εν ου εστί χρεία», αφιερούμενος εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της ισχύος σου και εξ όλης της διανοίας σου εις τον Κύριον και εις τους αδελφούς. Το είναι του κληρικού είναι δώρον της χάριτος του Θεού, το οποίον ημείς οφείλομεν να προσφέρωμεν εις τον συνάνθρωπον, υπέρ ου Χριστός απέθανε και ανέστη. Όπως λέγει ο Προκάτοχος της ημών Μετριότητος εις τον Αποστολικόν Θρόνον της Κωνσταντινουπόλεως Ιωάννης ο Χρυσόστομος «ου γαρ έστιν ούτως ιερεί πρέπουσα ευχή ετέρα, ως των υπέρ των του λαού καλών προ των αυτού, προσιέναι και εντυγχάνειν Θεώ» (PG 62, 491). Η Ορθόδοξος ευσέβεια τιμά ιδιαιτέρως τον ιερέα, τον απλούν και ταπεινόν, τον πράον και φιλάνθρωπον. Δυσκολεύεται να αποδεχθή τον λεγόμενον «εικονικόν ιερέα», με νοοτροπίαν υπαλλήλου, διεκπεραιωτού των τελετουργιών, χωρίς εσωτερικήν σχέσιν με το υψηλόν λειτούργημά του. Η ζωή του ιερέως οφείλει να είναι αδιάλειπτος σχέσις μετά του Άλλου, του Μεγάλου Αρχιερέως, και μετά των αδελφών. Ιερωσύνη είναι αέναος βίωσις και πραγμάτωσις της διπλής εντολής της αγάπης προς τον Θεόν και της αγάπης προς τον πλησίον”.

Στην αντιφώνησή του, ο π.Γεώργιος, εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη, “ούτινος η μεγάλη και αγαθή και πατριαρχική συγκατάβασις πληροί χαράς και γαλήνης την καρδίαν μου και μεγάλως ενισχύει με εις τον προκείμενον αγώνα”.

“Υποκλίνομαι εις την αποστολήν της Μητρός Εκκλησίας, ήτις διά δόξης και ατιμίας, διά δυσφημίας και ευφημίας, ιεροεργεί άλλοτε ως αγνοουμένη και άλλοτε ως επιγινωσκομένη, ως αποθνήσκουσα και ιδού ζώσα [...] Η ιστορία της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας περικλείει εν εαυτή και τις τρεις διαστάσεις του χρόνου: παρελθόν, παρόν και μέλλον. Καμμία από τις τρεις διαστάσεις δεν πρέπει να αγνοηθεί. Εντός του θείου τούτου ανακτόρου του Θεού Λόγου, δεν πρέπει να αγνοηθεί η λαμπρά τάξις, η οποία διαχρονικώς φθάνει σε μας και δεν εκπίπτει ούτε εις το καθ΄υπερβολήν απλούν ούτε εις το υπερβολικώς εξεζητημένον”.

Εκκλησιάστηκαν ο Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος Κωνσταντίνος Βλάσης, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Άγκυρα Μιχαήλ Διάμεσης, οι Γενικοί Πρόξενοι της Ελλάδος και της Ουκρανίας στην Πόλη, κυρία Γεωργία Σουλτανοπούλου και κ.Ολεκσαντρ Γκαμάν, η Πρόξενος της Ελλάδος κ.Δανάη Βασιλάκη, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε. και πλήθος πιστών από την Πόλη αλλά και την Ελλάδα, την Κύπρο, και πολλές άλλες χώρες.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Οικουμενικός Πατριάρχης, οι Αρχιερείς, οι επίσημοι και ο πιστός λαός εν πομπή μετέβησαν στην προκυμαία του Φαναρίου όπου ο Παναγιώτατος προεξήρχε της τελετής του Αγιασμού των υδάτων και της καταδύσεως του Τιμίου Σταυρού στον Κεράτιο Κόλπο.

Στα παγωμένα νερά του Κερατίου, και παρά τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες, βούτηξαν περισσότεροι από 20 νέοι από την Πόλη, την Ελλάδα και το εξωτερικό και τον Τίμιο Σταυρό έπιασε για τέταρτη φορά ο κ. Νικόλαος Σόλης, από το Αγρίνιο, στον οποίο ο Οικουμενικός Πατριάρχης προσέφερε ως ευλογία χρυσό επιστήθιο σταυρό, ενώ ευλόγησε όλους τους υπόλοιπους κολυμβητές και τους προσέφερε φυλαχτά με την εικόνα του Αγίου Νεκταρίου.

